

Jane Update nr. 9 14 februari 2013

Monsters

Misschien dacht u woensdagavond wel “Heeee, geen Jane-update? Wat is dat nou?”. We zullen het maar bekennen: we hadden er even geen zin in.

Monsters zijn het namelijk geworden. Onvoorstelbaar dat tien van die lieve, schattige hondjes in een paar weken kunnen veranderen in woeste monsters. Poepende monsters, piesende monsters, krantenverscheurende monsters, aan-je-broek-hangende monsters, vraatzuchtige monsters, herrie makende monsters.....

Dit lijkt niets.....maar in het echt een ravage.....

Toen het woensdagavond eenmaal elf uur geweest was, en het spul eindelijk in rust in de bench lag, keken wij elkaar aan. De Jane- update schrijven? Of onszelf maar even wat quality-time toestaan? Voor Susan was er geen keuze. Na al enkele dagen met een voorhoofdholte ontsteking rondgelopen te hebben, was er maar 1 alternatief: slapen.

En voor Hans? Het is het laatste geworden. Met een film in bed. Pride en Prejudice, alsof die nog nooit gezien was, met in de hoofdrollen Darcy, Bingley, Jane, Lizzy (Roze) en Mr. Bennet (Oranje). Het mooie van die film is, dat je kunt kiezen uit twee eindes. Het oorspronkelijke Engelse einde, ingetogen, of het Amerikaanse einde, zuurstokroze. Hans koos als oude romanticus natuurlijk voor het laatste, zodat pas tegen half twee –nadat ook Jane nog even naar buiten was geweest- het licht uitging, om koud vijf en een half uur later weer aan te gaan. Uitgeslapen?

De ravage was opnieuw compleet. De bench die we zo keurig hadden achtergelaten wederom compleet bezaaid met in honderden stukjes verscheurde kranten, en uiteraard de nodige poep en pies, waar al flink doorheen was gesjouwd.

Jane Update nr. 9 14 februari 2013

Twee dames en een heer waren er in geslaagd over het hekje te klimmen en de rest van de woonkamer te verkennen. Op het van oma geërfde Perzisch tapijt een vette drol, in camouflage kleuren, zodat Susan er met haar slipper vol in ging staan. Heerlijk zo op de vroege morgen. Kopje koffie en een glaasje vers geperste jus d'orange? Nou nee wacht maar even...

Kunnen we sommige hondjes niet wat eerder laten gaan? riep Susan vertwijfeld uit, en we realiseerden ons dat dat moment dicht bij begint te komen. Nog anderhalve week dan vliegen de eersten uit, naar Winterswijk, Den Bosch, Epe, Nieuwegein.... We weten nu al dat we ze zullen missen (soms).

Afgelopen week hebben ze hun eerste autorit gemaakt. Twee keer drie kwartier maar liefst, naar dierenarts Jan in Budel-dorplein. Het valt nog niet mee om 10 wervelende pups daar te krijgen. Drie grote verhuisdozen bleken er nodig. Een flinke rit ook, maar dat hebben we er graag voor over. Jan is ons type dierenarts. No nonsense, respect voor het dier, maar geen overdreven getutter. Ruwe bolster, blanke pit: geen opsmuk, het hart op de goede plaats, en altijd wel een paar moppen voor Hans paraat (die we hier niet zullen herhalen). De eerste entingen zijn gezet, gebitten en balletjes gecontroleerd en ok bevonden.

Op naar Jan de dierenarts

De tien vonden het overigens prima, op eentje na (de kleur houden we hier even voor onszelf ☺). Die was niet onder de indruk van de rijstijl van Susan en daarnaast ernstig beledigd door de wijze van transport: een adellijke Ier in een ordinaire verhuisdoos? Dacht het niet....

Jane Update nr. 9 14 februari 2013

Controleren van de hartjes, tandjes en balletjes (voor de jongetjes dan)

Soms is het maar goed, dat je niet weet wat je allemaal te wachten staat. Tien engeltjes van honden? Benieuwd wat ons nog te wachten staat, deze laatste weken.

Groet
Hans en Susan

Meer foto's als altijd op www.tussocksmanor.nl